

Nazdar planinski dolini

Rado Radešček

N

ikdar nisem verjel, da beg pred življenjem je sreča,
v upu sem lažnem živel in mislil sem, da je resnica,
toda napočil je čas, ko videl sem, kaj je pravica,
sanje lažnive so preč, a up v življenje se veča.

A

k'si tovariš ti moj v življenju vse nade izgubil,
družbi daj mračni slovo in umakni v drugi se svet,
moč ti teme bo balzam in sreča prihodnjih naj let,
vedi, da našel boš mir, ko bodeš naravo res vzljubil.

Z

daj naj heksameter moj, pesem mogočno grmi,
bolj od Orfejevih not, ki pele so strune srebrne,
srca vaša ta spev, v sladko omamo zagrne,
iskra lubezni srca zopet kot roža zbrsti.

D

rago Planinsko polje, tebi to pesem darujem,
tukaj sem našel svoj mir, našel sem smisel življenja,
kot bi na novo živel, nič več ne čutim trpljenja,
morda napočil bo čas, ko zadnje bol z duše izrujem.

A

mpak povej mi polje, kje v tebi je sila,
ki mi pregnala je sen, da sem spet vzljubil življenje;
to si narava le ti, Unca naraslo šumenje,
tihe zelene gore, kje si lepoto to pila?

R

es je umazan ta svet, vendar ni kriva narava,
človek je krivec vsega, vzrok je nesreče le zloba,
vendar ne misli na to, ne bodi nesrečen do groba,
pojdi z menoj na polje, kjer je ljubezen res prava.

II.

P

esmi drugačne sem pel, ko nisem poznal še življenja,
srce sem svoje človeku razkril, ki bil tega ni vreden,
venec sonetov sem vil, a spev bil to je le beden,
upanje lažno sem pil, in čakal sem prerodenja.

L

ubil nekoč sem dekle, nisem ji skrival ljubezni,
v upu sem lažnem živel, žal nisem imel še izkustev,
vendar njeno srce ni razumelo teh čustev,
in zasovražil sem svet, počil obroč je železni.

A

li sedaj vse je preč, zopet začel sem ljubiti,
vendar sem mislil takrat, da čustva so v meni umrla,
ko pa sem našel zaklad, se stena je mržnje podrla,
vem, da kar ljubim sedaj, moč ni nikoli zgubiti.

N

očem nazaj v svet, ki mi je bil le v pogubo,
tudi sam hočem živet', ljubiti in ljubljen ostati,
vedno ostal bom sam, svet mi loči prepad,
vendar bom vedno vesel, tukaj s prijateljco ljubo.

N

n ko smrt bo prišla, v duhu živel bom pri tebi,
ti boš nesmrtna bila, tebe ostal del bom sam,
mrtvo bo moje telo, vendar moj duh bo tam,
kjer so narasle vodé pesem hranile v sebi.

N

očem hvaliti ta spev, ker nisem bil pevec nikoli,
bil bi pravi poet, če pel bi o ljubezni srca,
toda umri je čas, ko pel sem o vrtincih pekla,
tukaj le moj je svet, vse to je moje okoli.

S

reče ni našlo srce, ko sem iskal še resnico,
danes, ko vem, da je ni, je v duši naselil se mir,
vozil sem skozi meglo, dokler končal se ni tir,
ko sem te našel, zaklad, ni mi več mar za krivico.

K

rasna narava si ti, še lepša je tvoja ljubezen,
vem, da vse, kar sem dal, ti boš od mene sprejela,
in kadar bo mi hudo, vedno me boš razumela,
vendar na svetu je lek, ki zdravi to strašno bolezen.

N

n ko napočil bo čas, roko mi smrt bo podala,
moje naj truplo trohni vrhu planinske gore,
sam bi tedaj rad ostal, gledal z višin bi polje,
kadar zapustil bom svet, res bova sama ostala.

III.

D

ragi Unec ti moj, kako sva oba si podobna,
tudi ti nočeš sveta, umikaš se v večno temo,
sam tudi tjakaj bežim, kadar mi res je hudo,
v strašne prepade temné misel prišla še ni zlobna.

O

ljka zelena cvetè, dokler jo sonce obseva,
kadar pa žarkov več ni, tiha in bleda so lica,
nočem sončne luči, vabi temè me kraljica,
v carstvo ogromnih dvoran, kjer voda divja prepeva.

L

jubim noč te teme, rad imam tvojo tišino,
če me obsodil je svet, sam se umaknem v temnico,
vendar prekletstvo tudi ni me pahnilo v samico,
polno je tukaj stvari, ki me žele v globino.

N

n kadar v prsih tišči, komu naj tožim gorje,
tukaj v tišini teme, bodem ti vse razodel,
ko nad prepadi bom rjul, slišal me bo le odmev,
Unec bo tiho šumel, tema zakrila solze.

N

očem kriviti sveta, vsak ni človek hudoben,
kogar izobčil je svet, tukaj je našel dom svoj,
končno smo našli mir, dragi tovariš moj,
nihče pregnal nas ne bo, komur je svet ta turoben.

N

n kadar več nas ne bo, drug se bo skrival v temi,
svet se spremenil ne bo, tukaj ostal pa bo mir,
nazdar Planinsko polje, srečno tovariši vi,
blaga sila teme vsakemu odprla bo dver,